

R. Steiner **Kdo byla Sibyla?**

Kolikrát již mnozí slyšeli toto jméno.

Ještě když jsme byli malí, častokrát rodiče vzpomínali jméno královny ze Sáby, a dodávali:

„Všechno se splnilo, co řekla Sibyla“.

Opravdu, splnilo se mnohé, co tato moudrá žena předpověděla. Vynálezy, pokroky, letadla, auta, podmořské čluny, bitevní lodi. Tak, jak se se vším člověk pomaloučku seznamoval, vždycky zněl hlas lidu: „Sibyla to předpověděla“.

Královna Sibyla „Kumuna“, žila asi v letech 970 až 870 před n. l. Bližší data jejího života nejsou známa.

Původním sídlem této královny bylo území Sába v Arábii, odkud se jí dostalo přídomek královna ze Sáby.

Proslavila se tím, že vykonala dalekou cestu ke králi Šalamounovi, kterému svěřila své tajemství. Její proroctví se zachovala po dnešní dobu.

V mnohých zemích přísná censura zabráňovala dalšímu knižnímu vydání. Kdybychom četli všechny vydání v několika jazycích, vždy někde něco chybí, co se nelíbilo vládcům těchto zemí. Vždyť Sibyla předpověděla osvobození poddaných a proto není divu, když byla její proroctví pálena na hranicích jako zapovězený spis. Předpovídala pády mnohých velkých říší a královských rodů. Avšak tito chtěli zachovat dědičnost svých trůnů pro svůj rod a proto zakazovali číst tato proroctví.

Sibyla předpověděla mnohé, co se splnilo. Jistě i další předpovědi se vyplní, až se naplní čas.

Čtěte a poslouvejte hlasu královny ze Sáby, co předpovídá dvacátému století:

Přijde doba úpadku.

Ženy sukní svých odloží a sukněmi mužů odívati se budou. Nápojů opojných užívati budou, takže plodnosti jejich ubude a lidstvu zánik úplný hroziti bude. A pakli z ženy, nápoj omamný požívající, dítě se zrodí, tichému šílenství propadne. Tyto děti pak nebudou více potomků míti.

Na rukou těžké a kamenné ozdoby nositi budou.

Jednou velmi dlouhý, pak krátký a v době, kdy lidstvu bude nejhůře, vlas kratší mužů nositi budou.

Rovněž ústa svá a oči mnohých pozmění tak, že žena v té době sově podobati se bude.

A pak v té době mravnost dětí tak upadne, že matek svých poslušných a poslušnými nebudou.

Dítě nezná falše, nezná přetvářky, a je-li nuceno těmto neřestem tváří v tvář se dívati, odvrací se od nich a nenávidí je. Nečiní pak rozdílu, zda faleš u své matky vidí a stejně tuto nenávidí.

Mnoho mužů, manželky své, které jménem Hospodinovým do svých ložnic uvedli, vyženou a pojmu manželky jiné.

Přijde doba, že z tisíce děveček jediné panny nebude, neboť děvečky panenství své již před zasnoubením, mužům jiným za zlato a víno dají.

Přijde doba, kdy matky své dcery do měst vyženou, aby tam prodávající své tělo a pak obývaly s muži cizími, statků pozemských nabyly.

Manželky s několika muži tělem svým obcovati budou, aniž pohoršení v domě sousedů svých činiti budou, neboť i manželka sousedova s několika jinými muži (nežli s manželem svým) obývati bude.

Ó králi Šalamoune!

Tak jako dnes živí se mužové národa tvého obchodem a obhospodařováním tvých stád, tak přijde doba, když ženy prodejem těla svého živiti se budou. Jejich lůna mateřská odumrou. Přestanou ploditi a zmalomocní. Jejich těla pomalu uhnívati budou.

Tak stane se v době té, kdy žena a muž před zákony plné rovnosti dosáhnou. Bude pro ženu doba rovnoprávnosti, ale i bezcennosti.

Tak jako nekladeš velké ceny velbloudu, kterého na tržišti od kupců koupiti můžeš, tak také nemá nebude mít cenu žena, která byt tebe stejné úrovně, za zlato a víno se ti prodá.

Věz, prvním tvorem Hospodinu podobný byl muž a posledním tvorem, který na této zemi zmírati bude, bude žena.

Nebude to však žena z rodu tvého izraelského, která poslední z této země odejde, neboť před skončením a skonáním světa, dávno již rod tvůj a veškerý Izrael vymře.

Poslední žena bude z rodu těch, kteří teprve po tisíciletích, panství nad světem dosáhnou.

A já pravím k tobě:

Přijde doba, kdy člověk úplně ovládne svět a bude se snažit vniknout do tajů díla Hospodinova, aby i chod země ovládl.

A vidím jak podmaní si všechna zvířata, aby člověku sloužila, a jak zachytí vzduch, vodu i slunce. Vzduch, aby za něho pracoval, vodu, aby jemu nesmírný užitek dávala a slunce, aby v dobách dešťů a sněhu, jasem a teplem obydlí jemu zpříjemňovala.

A v tom čase se nespokojí člověk ani s tím, že zneužije díla Hospodinova pro sebe, ale vytvoří umělá zvířata, aby i tato jemu podmaněna byla.

Člověk vytvoří něco, co předčí svět i člověka.

Vidím ono divné zvíře, vytvořené z různých kusů kovů člověkem. Namísto nohou, divné obruče, místo těla kus lesklého kovu a místo hlavy jakás křídla.

Toto člověkem uměle vytvořené zvíře, sluncem a vodou živěné, utíká rychle po zemi, že síla větrů mu nestačí. Pluje po mořích, že i před dopadem vln se zachraňuje a letí v oblacích rychlostí supa.

Člověk pak tvorbu svou, již silou svou a rozumem k výkonu donutil, ovládají; řídití bude celý svět a všechno, co na tomto světě jest – slunce, déšť, vítr i oblaka.

Nebude však člověku stačiti ani tento svět. A proto s náradím mi dnes velmi podivným, bude se snažiti odletět z tohoto světa a tam někde, kde jen vůle Hospodinova jest, zkoumati zda cesty lidstva, světa i hvězd, pozměniti by nemohl.

Tomuto přání člověka, nikdy vyhověno nebude!

Země Evropa:

Zaznamenáno jest: Původ všeho zla, vši bídy a hladu, původ otroctví a lidských záští, jest nutno hledati jen v zemi Evropě.

Dnes ještě ani Evropany neznáme. Ale naši potomci je poznají. Země Evropa jest zemí studenou a mrazivou a proto také zemí bez lásky. Tam, kde slunce málo přichází, kde mírný vánek od moře nevnikne, tam je vždy chlad, a to nejen v těle, ale i v duších.

Proto Evropané budou vždy chladnějšími, ale také dobytvačnými. Dobudou nade všemi národy po mnoho let nadvlády, ale jednou přijde doba, kdy Evropanům nebude patřiti ve skutečnosti ani celá Evropa. Neboť i kus této bude Evropanům, národem od Východu, zabrán.

Evropané budou nositeli myšlenek východních, ale nebudou moci nikdy tyto uskutečniti, neboť i tělesně a ve válce dovedli vždy ukázat mnoho houževnatosti, přece duševně nedosáhnou nikdy té výše a síly jako národové na zemích, v nichž slunce prvý svit dává.

Tot zákon vesmíru, že ten, který je slunci a hvězdám nejbliže, vždy více dokáže, nežli ten, k němuž Slunce a hvězdy daleko mají.

Nad Evropou svítí hvězdy, které se čas od času mění a proto také Evropa změní každé století svou tvářnost.

Vládcové Evropy nebudou moci nikdy říci, že jejich rod bude vždy vládnoucím, neboť žádný rod v Evropě nebude vládnouti déle než sedm generací. Pak zajde.

A tak jako prvá generace každého rodu bude vlídně přijata lidem, tak bude každá generace, ze zemí v nichž vládla, tímž lidem vyhnána.

Proto říkám, tak jak to vidím dnes ve hvězdách psáno, že všichni vládcové různých zemí Evropy, vždy ve vyhnanství a zapomenutí zemrou.

Hle, přirovnejte vždy každého vládce ke hvězdě, jejíž záře se chvostu podobá. Vpadne do vesmíru, září svou zastíní lesk jiných hvězd a snad po několik hvězdných nocí vesmíru trůní. Ale cesta jí tam Hospodinem určena nebyla, a proto i tato hvězda musí z vesmíru odejíti daleko do neznáma, aby se vrátila po staletích či tisíciletích.

Vracejí se vždy proto samovládcové do každé země.

Vracejí, zasvítí, zastíní chudý a obecný lid a přece musí odejít pryč, aby se v téže podobě nikdy zpět nevrátili.

Proto také Evropanům s těmito přesuny bude vždy počítat a jejich život bude vždy životem plným úzkosti a strachu před zítřkem.

Avšak jednou, jednou přijde jim doba plná zralosti, kdy oni zítřek stejně vítati budou, jako den, který jim zašel a o němž budou moci říci: Ano, ten den zde byl a já ho prožil v bázi boží a ve spravedlnosti tak, jak Hospodin kázal a zítřek rovněž prožiju tak. Zítřek snad bude pro mne více, neboť dnešek mne naučil mnohému, co zítra plně upotřebím pro sebe, své bližní, pro blaho národa a ke cti a chvále Hospodinově.

Ano, přijde den, kdy Evropané takhle budou hovořit, ale snad i pro ně bude to dosti pozdě. Pozdě proto, že odkládá-li vše na den příští, ale dnešek považovali vždy za den přechodný, kdy všechno možno odložit na zítřek.

A právě ten zítřek přinese Evropě mnoho zlého, mnoho, co nikdy nedostane zpět.

Konec Evropy:

Jaký bude zítra pro nás den?

Celá Evropa bude žít ve strachu, co bude zítra? Co lidé na Východě žijící?

Kdy se na nás vrhnou, aby nás úplně vyhladili? Nikdy předtím ze zemí východních strachu neměli.

Východní země zdály se jim příliš vzdáleny, než aby se jimi blíže zabývali. Avšak v té době, kdy člověk urazí za jeden den, pomocí různých přístrojů, vzdálenost větší nežli dříve za celý měsíc, bude tato vzdálenost nepatrná.

Najednou, jako z mlhoviny, objeví se zemi Evropě ohromná kometa žlutého lesku, která by mohla zemi tuto úplně spálit.

Nejhorší boj, který Evropa povede, bude boj Východu se Západem. Všechny války, které byly předtím, budou jen malým nedopatřením, byť se kolikrát celá Evropa rvala mezi sebou. V Evropě se bili příslušníci jednoho kmene, i když nemluvili jedním jazykem. Ale zde bude válka, kdy půjdou proti sobě dva naprosto odlišné kmeny: východní a západní.

Černý člověk nenávidí člověka bílého a říká mu nevěřící. Člověk žlutý mu neřekne jinak nežli pes.

Neštěstí ono mohlo by být zažehnáno, kdyby národové žlutí a černí mezi sebou válku v těch dobách začali. Tomu však nechci věřit, neboť tyto národy se vždy mezi sebou domluví. Domluví se hlavně proto, že přílivem bělochů, ztratí svůj vliv na vlastní zemi. Běloch jim bude ve všem překážkou. Proto také budou-li chtít své národy zachovat, musí se spojit.

Co bude Evropan vědět v té době o Východu? Nic,
zhola nic!

Bude snad vědět, že tam na Východě jsou lidé, kteří jsou předurčeni k tomu, aby mu sloužili a aby snad jednou přišli pod jeho nadvládu. Mnohé evropské země budou mít v těch dobách takovou moc a sílu v zemích východních, že ani na vlastní zemi tolik moci mít nebudou.

Není nesnadným podrobit si národy, kteří hloubali do té doby jen ve vědách záhadných a přehlížely záludnost Evropanovu. Avšak přijde i ta doba, že lidé z Východu poznají, že Evropan jim není přítelem, že Evropan není učitelem, ale že přišel k nim se změněnou tváří proto, aby je zotročil. Lid se bude vzdělávat v písmě i ve zbrani, bude konat vše, aby jednou tuto krutovládu svrhl.

Evropané budou mít v zemích východních svá vojska, budou mít tam svá knížata, budou nutit lid, aby mluvil jejich jazykem. Snad se jim vše podaří. Snad se jim podaří i to, aby lidé východní, pro zájmy Evropy, jeden druhého vraždili. Podaří se jim i to, aby vznešení východňané jejich jazykem mluvili.

Ale nepodaří se jim nikdy, aby si podrobili srdce malého východního člověka. Srdce nikdy nepodrobíš zbrani!

K srdci musíš vždy jen srdcem.

Kdo má srdce malého člověka, ten má celý národ.

Boháč a pán každého národa, tedy i národů východních, dá se koupit za zlato. Chud'as a člověk malý se za zlato koupit nedá, neboť on má v té zemi kus svého srdce, kus půdy, kterou obdělával a tyto dvě věci se zlatem zaplatit nedají.

I když snad lesk nabízeného zlata oči oslepuje a stín zbraní slunce zatemňuje, tento malý člověk, půdě a národu věrný, neustoupí, nezaprodá se.

Zbytečně, naprosto zbytečně půjdou Evropané do zemí východních, aby si je podmanili. Zbytečně budou prolévat svou vlastní krev. Zbytečně budou mařit a plýtvat svými silami.

Lépe, opravdu lépe by učinili, kdyby těchto sil použili k zvelebení a zdokonalení svých vlastí.

Ráj by měli zde na zemi. Ráj a věčnou blaženost. A tak budou mít na zemi stále peklo.

Dobudou-li dnes jednoho národa na Východě, tu se jim na druhý den jiný národ opět vzbouří. Ponesou-li rok či dva vítěznou korouhev některé podmaněné země, pak mohou

být jisti, že rokem třetím ponesou si z této země tisíce mrtvých. Ukradnou-li této zemi zlato a různé plodiny, v domnění, že se tím obohatili, tu bych jim řekla, že toto všechno zase té zemi, jednou (dříve nebo později) vrátí.

Nadvláda Evropanů nad východňany bude loupež a vražda. Pod záminkou vysvobození východních národů z temna, jak Evropané své výpady na Východ nazývají budou, se nesmí díti tyto věci.

Ano!, chceš-li ten či onen národ z temna vysvobodit, chceš-li mu dát světlo, pak běž k němu s otevřeným srdcem svým a promluv k němu a máš-li příčinu, pouč a snad i kárej.

Ale pro Hospodina nezabíjej!

Myslíš, že zabíjením dáš někomu víru v boha?

Myslíš, že zabíjením na Východě docílíš toho, čeho jsi docílil v Evropě? Ano!,

Evropa je docela jiná nežli Východ.

Na Východě již světlo bylo v té době, kdy v Evropě byla ještě tma.

Východ zůstane věrným čisté pravdě, ale Západ (Evropa) si pravdu upraví podle své potřeby.

Což srovnává se s myslí opravdově věřícího, aby tato znetvořená pravda byla násilím vyvážena na Východ?

Budou snad říkat, že Východ nepřevzal víru v Mesiáše. Dobrá. Ale i když nebudou věřit v Mesiáše, přece budou mít víru v něco, co bude stejně čistým a posvátným, jako Mesiáš sám.

Řekne snad Mesiáš, aby jeho učení zbraní a násilím šířeno bylo?

To ne! Ale pokud slov proroků použití mohu, pak pošle své učedníky do celého světa, by učili všechny národy.

Jednou ten den přijde, že i Východ nalezne cestu k Mesiášovi, aniž by k tomu bylo třeba násilí.

Zamyslete se všichni vy, kteří v těch dobách žítí budete a jichž snahou bude dobýt Východu.

Nedobudete ničeho!

Nedobudete, ale obrátíte proti sobě národy dříve pokojné a v Hospodina věřící, kteří dobudou vás.

Dotud bylo dobře s vámi, dokud jste se dívali k Východu jako k něčemu nejasnému, po čem vám nic nebylo.

Moje nová a bývalá vlast Etiopie, pakli vámi jednou dobita bude, stane se vaším pohřebišťem.

Lev z kmene Judova zaškrtní vás, abyste nikdy proti Východu nešli. Celý Východ mu půjde na pomoc. Od moře k moři, od řek k řekám, od hor k horám, ponese se válečný zvuk:

Pryč s Evropou, pryč s tyrany, pryč s těmi, kteří s jménem Mesiášovým na rtech vraždí.

Evropa se zatřese ve svých základech. Tento hrozný nápor nikdy Evropa nebude očekávat. Dívala se vždy na Východ jako na obětího beránka, jehož krví by se stále živiti mohla – a najednou takový nápor.

Beránek se promění ve lva. Co se stane potom?

Žluté nebezpečí:

Všichni evropští otrokáři se sejdou dohromady, aby vytvořili válečný plán na poražení Východu.

Nikdy předtím tyranové tak svorní nebyli, jako tentokrát. Půjde o jejich hlavy. Půjde o jejich mocenské postavení na Východě. Ztráta tohoto znamená pro ně ztrátu snad i jejich vlastních zemí. Poznají najednou, že jejich mocenský otrokářský svět se zachvěje ve svých základech.

Útokem v tomto případě by ničeho nezískali.

Tenkrát se ukáže zase v pravém světle tvář Evropy.

Proč my? Proč máme obětovati mi svůj majetek a své životy pro záchranu svých panství na Východě? Proč má krvácet náš lid západní, když lidu východního je pro bojiště dost?

A přijdou s maskou zachránců, k jednomu ze žlutých kmenů a budou ho štvát proti druhému národu žlutému.

Ano!, tak bude pro ně prozatím nejlépe, když dva nejsilnější žluté národy budou mezi sebou válčit a prolévat krev. Ale ani tyto žluté národy nebudou zahálet a i když mezi sebou budou několik let válčit, přec konečně se dohodnou. Poznají příbuznost svých kmenů; poznají svou krev a hlavně poznají, že všechny ty války, které mezi sebou vedli, byly výsledkem lstivosti Evropanů.

Zase uvidí Evropa, že tento satanův čin se jim nepodařil. Opět se bude třásti hrůzou, co bude zítra?

Uklidnění:

Po jednom z nejkrutějších náporů národů východních proti sobě, nastane konečně jasno a vystřízlivění.

V Asii bude klid.

Afrika se zahalí v temné mlčení.

Egypt bude vyčkávat pravého okamžiku.

Tím hroznější bude tento klid, že byl takovou velkou řekou krve národů vykoupený.

Evropané budou mlčky trpěnými pány na Východě.

Národové východní budou jenom čekat na vhodný okamžik, aby vyrazily.

Východ otrocký bude mlčet, ale Východ svobodný bude zbrojit. Národové žlutí budou mít zbraně, o nichž se nikdy nikomu nezdálo. Pevnosti, které budou létat, lodí, které budou plouti pod vodou, pevnosti na zemni se pohybující, kovové ptáky, které budou ze země řídit, a kteří budou nepřátelům smrt přinášet. Podmořské čluny, které vzdálenost několika mil za pár vteřin urazí a všechno plovoucí na moři zničí. Nebude si nikdo před těmito zbraněmi jist.

Naleznou tě všude, kam by ses jen schovati chtěl a usmrtí tě tenkrát, když nejméně toho budeš očekávat.

Ptáte se, kde tito národové vezmou ony zbraně?

Od těch, kteří o sobě tvrdili, že jsou nositeli světla, že všechno jejich konání je v souhlasu s Hospodinem.

Tak smutné pravdy jsem dávno nevyšlovala.

Smutné a pravdivé.

Téměř 2 000 let v té době uplyne, od narození Mesiáše.

Téměř 2 000 let budou moci národové o jeho učení přemýšlet a přece budou povahově horšími, nežli lidé, kteří 4 000 let před nimi žili.

Poslední evropská válka:

Podle slov proroků, bude se k této nové válce připravovat plných 20 let, od té doby, kdy byla v Evropě poslední veliká válka.

Ve svých všeobecných proroctvích řekla jsem, že tato válka bude velkou, poslední a opakuji těm, kteří má poselství nečetli (dřívější poselství).

Ano, tato válka bude opravdu válkou poslední.

Satanáš v ní dá lidem do ruky to, co jim nikdy předtím nedal. Jeden národ po druhém bude padati do válečné vřavy. Jeden národ po druhém bude upadávat.

Tím okamžikem nastává konec lidského dění.

Ano, budou lidé i po této válce žít, ale nebudou více již dbáti, bádati o tom, co před tím bylo, ale budou všechno počítati od konce této války.

Zde vidíte všichni vy, kteří války a mordy schvalujete, kam lidstvo přivedete. Nic vám nepomůže, že budete téměř nemluvnata učit se zbraněmi zacházet.

Nic vám nepomůže, že budete mít kovové ptáky, kteří budou řízení vámi ve sklepeních, sami ve vzduchu létati a smrt rozsévati.

Nic vám nepomůže, že dovedete otrávit vzduch, že na sta mil všechno umře.

Říkáte, na obranu své vlasti?

Což ti tam na druhém břehu nemají svou vlast?

Amen!, Amen!, pravím vám: Cožkoliv činíte pro záhubu domnělých nepřátel svých, sami proti sobě činíte.

Vždyť tam na druhém břehu jsou také otcové, matky, synové a dcery. Ti mají také právo na život.

Zahod'te zbraně!

Nezabíjejte svých vlastních lidí.

Říkáte si ještě o sobě, že jste k obrazu božímu stvořeni?

Proklínám ruce, které zbraním budou žehnati.

Proklínám ty, kteří je zdokonalí; neboť všichni slouží Satanovi. Ty se ptáš proč?

Ty se ptáš proč všechny ty války, proč všechny ty zbraně, proč všechno to utrpení? Pro zlato!

Počátek konce Evropy: V

té době přestává být Evropa mocenskou a silnou.

Vše co měla, přebytky, které ostatním národům ukradla, vložila do vraždění. Ctitelé Mesiášovi nebudou o nic lepšími.

Půjdou bezhlavě za těmi, u nichž moc a zlato viděli. Kristus zůstane pro ně nerozřešenou otázkou minulosti. Celá Evropa bude raněna slepotou.

Celá Evropa bude se podobat nahému praotci Adamovi.

Jen několik jednotlivců zůstane na stráži a ti budou zmírat hlady, nemohouce práci nalézt a chleba si vydělati.

Ti, kteří budou mít chléb i zlato, než by se s lidem svým rozdělili, počnou řvát na všechny strany:

„Vlast je v nebezpečí!, je nutno porazit nepřítele!, pak budeme mít pro vás chléb a zlato. Ne my, ale nepřítel je tomu vinen, že zmíráte hlady. Přiznáváme, že máme

pokladnice plny zlata a obilnice plné obilí, ale to máme připraveno pro vás, až bude vlast napadena.“

A lid ubohý, nemyslíci, trpící a hladující uvěří.

Uvěří těm lotrům gologotským a půjde za nimi. Ano nepřítel jest nám poraziti, svou vlast tak zachránit a pak budeme mít chleba, říkají.

Oh!, tenkrát kdybych já mezi lidmi žila, tu šla bych mezi ně a řekla bych: „Ne vlast lidé, vlast není ohrožena. Není pravdou, že vás chce nepřítel napadnout. Nikdo nechce nikomu nic ukrást. Tam na druhé straně jsou lidé právě tak trpící a hladující jako vy. Nevěřte, že půjdou proti vám. Ale váš hlad ohrožuje pokladnice a obilnice vašich pánů, a proto vás lživě o opaku přesvědčují. Není Pánem, kdo chudáka hladem trpěti nechá!“

Kritická léta:

Rok 1914 až 1918 a 1938 až 1954, jako léta tragická pro celou Evropu.

Budou v těchto dobách lidé znáti Písma, avšak neřeknou lidem pravdu. A těch, kteří pravdu povědí, bude málo a ještě jim lidé věřiti nebudou.

A když budou chtít lidem říci úplnou pravdu, budou odvedeni na popraviště.

Jim bude zcela jedno, co bude zítra. Dnešek bude pro ně směrodatný. Dnes se míti dobře a zítra necht' přijde potopa.

Zdá se, že tito různí novodobí proroci budou úmyslně lidu vše falešné předpovídati. To nebudou proroci, kteří toto všechno dělají z úcty k Hospodinu, ale proto, aby se na světě dobře měli.

To bude jedna z těch dob, kdy nebude rozdílu mezi dobrem a zlem. Kdy Ďábel úplně rozevře svou náruč nad celým světem. Pravda bude lží a lež se stane pravdou.

Celý svět nebude o ničem jiném mluvit, jen o příští válce. Svojí mluvou si přímo tuto válku přivolá.

Když Evropa jen a jen o válčení a přípravách k válčení mluví, pak se může jen války nadíti.

První válku Evropa přečká, několik let bude hojit rány, které válkou utrpěla, ale když přestanou rány bolet, tak začne znovu. Každému malému dítěti bude říkáno, že válka musí být. Mezi lidem zavládnou bojovné a válečné písničky. Zásobárny budou naplněny zbraněmi.

Jeden před druhým bude se báti proti válce něco říci.

Bratr bratru věřiti nebude. A tak, když uplyne 20 let od dokončení první války evropské, pak se mohou Evropané dočkat v tom roce války příští.

Nepřijde-li pak, přijde v dalších letech, ve kterých číslo 7 bez zůstatku obsáhnouti můžeš.

Tato válka bude největším úspěchem Satanovým. Proto

to, kteří ji vyvolají, prohlásí ji za svatou válku.

Běda těm, kteří ji vyvolají. Zhynou! Zhynou, aniž by se dočkali jejího konce.

Bude, jak z mých knih se lidé dovědí, tolik přesunu v celé Evropě – od dnešní doby Šalamounovy až k Mesiáši, a od Mesiáše až po kritický rok 2000, že každý kámen na světě bude ještě jednou obrácen.

A přece to nebude nic platno.

Bude muset přijít katastrofa!

Katastrofa:

Poslední válka bude nejhroznější a napadne Evropu ve dnech, kdy nejméně toho bude čekat.

Ti žlutí a černí, po tisíciletích utrpení, stanou se nositeli pravdy, práva a spravedlnosti.

Ti, o nichž se pochybovalo, že jsou schopni odporu, ti, kteří byli dávány mnohdy bílými lidmi pod úroveň dobytčat, ti přijdou, aby učtovali.

V mnohých zemích, na dalekém severu, bude černý člověk mít menší cenu než brav. Lidé tam žijící, nepodají vody umírajícímu člověku černé pleti. Ba naopak, vidouce, že k smrti znaven jest, vytáhnou ho na popraviště.

Tak bezohlednými budou bílí lidé vůči černým.

Snad v boha věřiti nebudou, namítáš. Budou!

Budou snad i více nežli národové jiní.

Ale budou mylně předpokládat, že Hospodin učení své a učení Mesiášovo jenom lidem bílým dal.

Může kdo potvrdit, že Mojžíš byl bílý? Nemůže!

Pravdivá-li báje o Adamu a Evě, že jejich domov mezi Eufратem a Tigridem byl, pak i oni byli černými, neboť v zemích těch lidé bílí nikdy nežili.

Pravdivá-li však báj, že kraje kolem Nilu byly prvním domovem člověka, pak ani ten člověk nebyl úplně bílý, ale žlutý.

Nezáleží dnes, ani v letech budoucích, je-li člověk plemene bílého nebo žlutého, ale jakým člověkem je.

Má-li člověk barvu černou a je-li přirovnáván k bravu, pak zodpovězte sami tuto otázku: „Kdo je blíž Hospodina? Kde je právo?, u člověka bílého nebo u černého?

Jak pohlížel by bílý člověk, kdyby černý s ním tak zacházel? Věřil by ještě v Hospodina?

Snad i to bude příčinou, kromě těch, které jsem už řekla, že k této hrozné řeči dojde. Ptáš se, co nastane, až černá a žlutá rasa, ve století tom napadne rasu bílou?

Pak přijde poslední část dějin lidstva.

Neboť potom již pro člověka více nebude doba vzestupu, ale sestupu.

Nemyslím tím mravního, ba naopak. Člověk bude chtít překonat svými divy Hospodina. Pozná, že je vše marné. Bude se vzájemně milovat a přijde proto vláda a panství Mesiáše.

Satan bude poražen na věky věků.

Evropa pozbude svého neúměrného mocenského postavení.

Člověk černý i bílý budou si vzájemně rovni.

Zmizí chamtivost člověka, neboť vše se bude připravovat ke dni poslednímu.

21. století uvítá člověka nového a svobodného.

Veliká proroctví Sibyly

královny ze Sáby,

Tohle všechno je jen nepatrný zlomek Sibylina proroctví, protože všechna její proroctví obsáhla devět královských knih.

Je v nich obsažena doba od Šalamounovy vlády až do příchodu Mesiáše. Od příchodu Mesiáše, až ke dni poslednímu soudu.

Je to vzácná kniha, kde nalezneme minulost, přítomnost i budoucnost světa. Kniha první „Královská“ – prvá proroctví Šalamounova.

„druhá „ – proroctví o mužích, poddanství a lásce

„třetí „ – o světě novém

„čtvrtá „ – o lidech v tomto novém světě

„pátá „ – o zemích asijských a afrických

„šestá „ – o Evropě

„ sedmá „ – o válkách evropských a světových

„ osmá „ – o dni posledním

„ devátá „ – vzkaz ke všemu lidstvu

Takový je obsah Sibylina proroctví.

Kniha, která jde s lidstvem po celá pokolení, která byla již tolikrát zakázána, spálena na hranici, kniha, jejíž obsah si lidé ústně zachovali a zachovali až po dnešní časy, která obsahuje přes 800 stran velkého formátu.

Kniha, po které každý rád sáhne, když bude unaven životem.

(převzato z Časopisu přátel duchovních nauk č. 6-7/92, Olomouc)